

t. v. om foten av 62 **e** tyckas 63—64 **te** stå uppåtgående, de göra nämligen ett bestämt avbrott i stenens blanka yta. Läsningen 60—64 **trete** har även vid förnyad granskning d. 21 juni 1917 visat sig riktig.

Inskriften är följande:

: **stain** : **stanr** : **at** : **hastain** : **raispi** : **stalfr** : **fapir** : **at** : **sun** : **taupan** : **osku**tr : **kiarpi** : **tre** Utom
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60
 slingan: **te**

Av alliterationer och formulering är klart, att inskriftens förra del är vers, om också mindre väl byggd, i det den jämna versens huvudstav utgöres av andra leden i **hastain** = *Hāstēn*. Det följande är då också vers och **stalfr** felristning för **sialfr** »själ», orsakad av de tre föregående **st**. Inskriften börjar alltså med en halvstrof.

Som inskriftens slutord skulle **bru** »bro» passa väl, om detta ord kunde läsas, vilket icke är möjligt. Väsentligen liktydigt därmed synes 60—64 **trete** kunna vara, om dess senare del fattas som fsv. *tā* (*tā*) n. »väg, gata»; prov. *tā*, en smal väg mellan gårdsgårdar, i vilken bem. ock »ett trångt tä» nämnes i vår gamla bibelöv., 4 M. 22: 24, och dess första led som angivande, att ämnet var av trä, vägen alltså en kavelbro, se om sådana J. Sahlgren, *Forntida vägar* s. 94 f. i UFT. VI, h. XXVI, Upps. 1910. **osku**tr *Asgot* är namnet på fadern, som efter sin avlidne son Hasten lagt kavelbron och rest denna sten och Sö. 123.

Då huvudstaven till den tvåstaviga versen: **stain** : **stanr** är andra leden av **hastain**, är det på grund av denna huvudstavsställning troligt, att andra versen utgöres av **at** : **hastain** : **raispi**, ehuru »reste» är predikat i följande sats, som därjämte utgöres av den tvåstaviga versen **stalfr** : **fapir** med upplösning av andra stavelsen i två korta, och den fyrstaviga versen **at** : **sun** : **taupan**. Den metriska delen av inskriften har alltså varit följande:

Stēn stan(d)r 2-stavig vers
at Hāstēn; rēs̄pi c 1
sialfr fadh̄ir 2-stavig vers med upplösning
at sun dōdhan c 1

Översättning av hela inskriften: »Stenen står efter Hasten, reste den fadern själv efter sin döde son, Asgot gjorde träväg.»

123. Skresta, Allhelgona sn, Rönö hd.

Pl. 57.

Litteratur: se Sö. 122.

Runstenen står rest 30 steg norr om Sö. 122.

Ämnet är grå gnejs, höjden är 1,60 m, bredden vid foten av vänstra sidan 1,10 m, i toppen 50 cm, av högra sidan vid foten 37 cm, i toppen 24 cm.

Runorna, som äro brett huggna och 7—13 cm höga, äro utan slinga ristade längs kanten mellan vänstra och högra sidan, inskriftens början t. v. nedifrån upp, slutet t. h. uppifrån nedåt, och äro följande:

Till vänster: **osku**tr : **rs̄pi** : **stan** : Till höger: **pansi** : **at** : **hastin** :

Översättning: Asgot reste denna sten efter Hasten.